

graph, og som jeg betegnede som Henfigtsmaas-
 sighedsspørgsmaal, de angaae den fremtidige
 Oppebørsel af Tiendeindtægten. Der er for det
 Første en Deel af Tienden tilbage i en Form, der
 er mindre paffelig, og som er hinderlig for den
 Oppebørselsmaade, der for Fremtiden skal finde
 Sted, hvorved Tienden ikke skal være knyttet
 til den enkelte geistlige Embede, men skal gaae
 ind i en heelt Masse. Det er nemlig den
 Tiende, der ydes in natura. Det forekommer
 os ganske naturligt, at der opstaaer Duffet om,
 at Ydelsesmaaden for denne Deel af Tienden
 kan forandres til den samme, som gjælder for
 den større Deel, nemlig i Penge efter Capitelstax-
 ten. Men idet vi fuldkommen erkjende Duff-
 seligheden heraf, have vi ikke troet at kunne
 tiltræde Udkastets Bestemmelse om, at denne
 Forandring skulde umiddelbart ske ved Lovens
 selv, idet det paahydes, at overalt, hvor Tien-
 den hidtil var ydet in natura, skulde den for
 Fremtiden ydes i Penge efter Capitelstaxten.
 Vi troe, at de confirmerede Tiendeaccorder have
 faaet en fuldkommen contractmaessig Charakter,
 som man ikke uden allerhøjeste Nødvendighed
 maa paa nogen Maade gribe ind i uden Con-
 trahenternes Indvilgelse, og vi kunne ikke en-
 gang troste os med, at det vilde være et ubety-
 deligt og intetssigende Indgreb, saa at det kun
 kunde være Paastaaelighed og Tværindethed
 hos enkelte Contrahenter, naar de ikke vilde
 gaae ind paa en Forandring. Det er klart,
 at der er enkelte Steder i Landet, hvor det
 Tiendeforn, der ydes in natura, ikke kan ud-
 bringes til den Sum, som vilde erholdes, naar
 det blev betalt med Penge efter Capitelstaxten.
 Der vil altsaa virkelig opstaae en Byrde. Vi
 have derfor ikke kunnet gaae ind derpaa, men
 vi troe heller ikke, at det skulde være i høj
 Grad fornødent, ved Lov at paahyde en saa-
 dan Forandring. Vi troe, at Ydelsesmaaden
 in natura er forbunden med saadanne Bes-
 værligheder, at man efterhaanden, selv hvor
 Tiendens Verdi maa ansees lidt ringere end
 den, som Capitelstaxten sætter paa den, vil ved
 godvillig Dereenskomst kunne komme til Ydelse
 efter Capitelstaxt, og hvor det ikke er muligt,
 maatte man bære den Besværlighed og Besøst-
 ning, det vilde medføre at modtage en ubety-
 delig Deel af Tienden in natura. Der er

tre Medlemmer af Udvalget, hvoriblandt jeg
 selv, der have stillet et Underændringsforslag
 under Afstemningspunkt Nr. 8, der gaaer ud
 paa at lette Overgangen fra Ydelse in natura
 til Ydelse i Penge paa de Steder, hvor der
 ellers vilde være Besværlighed ved at faae en
 Overgang istand, vi have troet, at naar det
 maatte vise sig, at Ydelse af Tiende in natura
 er forbunden med bethdelige Oppebørsels-
 omkostninger, og selvfølgelig har noget mindre
 Verdi end Ydelse i Penge efter Capitelstax-
 ten, maatte man finde sig i at gaae ind paa
 en Accord, hvorved man fik lidt mindre end
 efter Capitelstaxten, og vi have troet, at Be-
 rettigelsen til at gjøre denne Modification for
 at faae Accorden godvillig forandret kunde man
 ganske trostlig overlade til Kirkeministeriet, der
 naturligviis paa ethvert Sted vilde benytte de
 Kræfter, det har til at komme til Kundskab
 om de virkelige Forhold. Naar der gives en
 saadan Myndighed og den blev benyttet med
 Forsømmelse, troer jeg, at dette Forhold vilde
 inden ikke lang Tid ordne sig paa bedste
 Maade. Naar vi forlade Spørgsmaalet om
 Ydelse in natura, kommer det større Spørgs-
 maal om Oppebørselsteden, og der har hele
 Udvalget været enig i ikke at kunne følge den
 Bet, som er anvist i Lovudkastet. Vi have
 troet, at det ikke gif an at bestemme, at Tienden
 skulde indbetales paa Amtstuerne, hverken med
 Hensyn til Yderne, eller til Amtstuerne. Da
 dette er et af de Punkter, der er ubestemt i
 Betænkningen, skal jeg kun ganske kort berøre
 det. For Yderne vilde der opstaae en Ulei-
 lighed, naar der ikke foregik en Forandring,
 som ikke i dette Dødblik er foreslaaet, nemlig
 en Forandring af Forsalbs- og Betalings-
 terminerne, saaledes at de faldt sammen med
 Terminerne for de kongelige Skatter. For alle
 Fæstere, men meget stor Deel af Yderne, vilde
 der komme et meget bethdeligt Besvær
 frem derved, at de fik Ydelse paa Amtstuen,
 hvor de slet ingen havde haadt iforveien, og det
 Hjælpemiddel, der her skulde anvendes, at
 Godseierens skulde staae som Mellemmand, er
 ikke foreslaaet i Udkastet, og forekommer os
 at være af den Vesslaenhed, at vi ikke vilde
 have foreslaaet det. Naar der ingen Foran-
 dring skeer i Forsalbstiden, og Godseierens